

dobrin.« Na žalost smo morali to obliko tekmovanja opustiti zaradi prevelikih stroškov za športne rekvizite.

• Najbolj aktivne privrženice trima pa najdemo v šišenskih stolpnica. Tisti športniki iz ta višjih nadstropij se lahko pohvalijo, da so bili že nekajkrat na vrhu Triglava v zadnjem času. V ta trim se je zelo uspešno vključilo naše elektrogospodarstvo z igrico: »Bo prišlo, ne bo prišlo«. Velika škoda je, da nimamo še tehnološkega postopka, da bi iskre, ki se krešejo na sestankih, uporabili za razsvetljavo.

• Odlično obliko trima je opravila organizacija, ki je od občana odkupila brez obrokov objekt. Občan je objekt otvoril, objekt je obratoval, objekt je zgradil za obroke in obresti od pravega naslova za denarne zadeve, odprodal pa ga je spet za denar, ki ga je dal pravi naslov za denarne zadeve organizaciji, ki je odkupila objekt za objektivno ceno za obči denar na obroke in obresti. Če kdo služi, služi občina, dobila je obulus od obdavčitve odprodanega objekta, od organizacije in odkupa in od občana in odprodaje. Objektivno je objekt oplemenitil občinska okrogla sredstva in osnovna sredstva organizacije pa še oni naslov za denarne zadeve, za obresti in obroke obeh odobrenih kreditov namesto enega samega.

• Odlično obliko rekreacije smo pridobili tudi v Šentvidu, zato se imajo občani zahvaliti sodelovanju TOZD Mestni promet, ko pogosto priredi med 5. in 6. uro zjutraj najbolj številne zbere delovnih ljudi v Šentvidu na avtobusnih postajah. Ti zbori so zelo aktivni, trajajo od 20–25 minut. Dnevni red zbora pa je posvečen temi: kdo bo prišel prej noter in prej ven, kdo bo ostal zunaj in zamudil. Dovoljeni so tudi prijemi karateja, pri teh si kvalitetno krepimo komolce, kar lahko pomeni dopolnilno izobraževanje za potrebe bodoče kariere zlasti še, ker se bližajo nove volitve. Ta vrsta trima je prišla že močno v poštev v tistih novih tozdih, kjer so nastala nova direktorska mesta.

• Razen te športne panoge se razvija v našem gospodarstvu še trim vlečenja delovnih sredstev iz skupnega žaklja v žaklje tozdov. Ob tem pa se je začelo splošno utrjevanje tistega dela telesa, kjer hrbet zgubi svoje pošteno ime, zato nam je večkrat prišla sedanja elektroenergetska kriza kot naročena, vsaj vedeli nismo, kdo je na sestankih ustrelil navadnega kozla, kdo pa zlatoroga. Menda so bili najbolj zviti tisti trimaji v gospodarstvu, ki so novoustanovljenim tozdom razdelili na tekoče račune vso izgubo iz minulega dela.

• Odločno smo uspeli pri vseh hitrostnih preizkušnjah. Največji uspeh imamo pri informacijah. To pa ni bil uspeh »Javne tribune«, ki se je ob vsesplošni darežljivosti občinskega proračuna, pretolkla že do stote številke. Tako kot v tisti uganki, ko oče še rojen ni, sin pa že po strehi leti, vemo, kdo bo kdo prihodnje leto, ne da bi kdo za to kaj vedel. Športno se temu reče (kadrovsko) ogrevanje, po domače pa kosti ga glodanje. Vendar ti hitrostni rekordi še niso nič v primerjavi z rekordom pravega naslova za denarne zadeve, ki ti zaračuna interkalarne obresti že ob podpisu pogodb, ko še dinarja kredita ne uspeš izrabiti.

• Kmalu se bo pričel nov trim. Udeleženci bodo davkoplačevalci in davkarija. Šarm tega tekmovanja je v tem, da vsak poskuša kar najbolj nategniti davkarijo. Ob tem in ob trimu ugotavljanja neopravičenega bogatenja so že opešali mnogi člani komisij, imeli so pač preslabotno kondicijo.

• Sicer pa moramo pustiti nekaj dela tudi za zanamce, naj se oni solidarizirajo v skladih solidarnosti in naj se sporazumejo v samoupravnih sporazumih, da se jim ne bo godilo kot onim trem Jugoslovanom, ki so imeli brodolom na pustem otoku. Rešila se je ženska in dva človeka, pa se moža vse dotle, dokler reva ni umrla nedolžna, nista sporazumela, kdo ji bo mož, kdo pa ljubi-mec.

• Mi smo že opravili dovolj težaško delo, da smo uskladili rast življenjskega standarda z osebnimi dohodki. Razen tega pa še prihaja komet in kometi so bili že od nekdaj v zgodovini krivi za vse tegobe človeštva. Samo škoda je, da se bolj hitro, kot prihaja komet, oddaljuje hitra cesta okoli Ljubljane.

B. Š.

Pozor!

Vreme je muhasto. Velikokrat nam zjutraj ob pogledu na čudovito sonce zaigra srce, ko pa stopimo na ulico, nam spodrsne, da je hudo. Jutranja poledica v tem letnem času ni ravno redka, čeprav nam katerikrat ponagaja kvečjemu za urico ali dve, dokler se sonce močnejše ne upre v mrzli asfalt. Glavne mestne ulice so navadno hitro suhe, promet je gost in kolesa avtomobilov sproti suše tanko vlažno plast, poleg tega pa imamo tudi cestarje, ki nam ceste hitro posolijo, da ni nesreč. Drugače pa je v stanovanjskih soseskah, zjutraj je led na cesti navadno še deviški. Če se do avtomobila komaj pridrsate in pritelovadite, potem bodite tako previdni (in še mnogo bolj) tudi potem, ko speljete, pa čeprav se morda na štirih kolesih počutite bolj varne. Vedite, da je površina gum, ki se dotikajo cestišča, zelo majhna in če vam na ovinku spodrsne, bo hudo, kajti z avtomobilom ne morete telovaditi in loviti ravnotežja. Navadno se to drsnje z zavirami prednjimi kolesi in stisnjeno zavoro konča v nasproti vožečem avtomobilu ali pa, če imate srečo, v robu pločnika. V obeh primerih stvar ni prijetna, zato pozor!

NOV NOGOMETNI KLUB

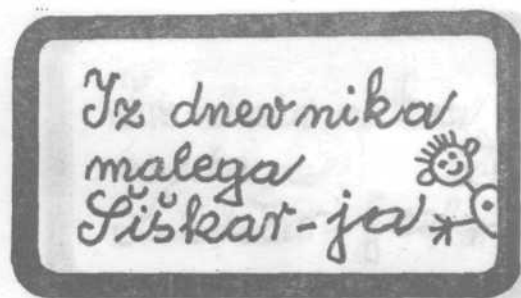
Zaradi izrednega zanimanja mladine za nogomet so ustanovili v Zbiljah nogometni klub »Jezero«. Vadili in igrali bodo na igrišču osnovne šole v Smledniku ter se v naslednji sezoni vključili v tekmovanje. Če se bo pokazala potreba, bodo kasneje ustanovili še sekcije ostalih športnih zvrsti.

ELEKTROSTROJNO PODJETJE

LJUBLJANA, ALEŠEVČEVA 52

PRIPOROČA SVOJE IZDELKE
IN ŽELI SREČNO NOVO LETO
1974

NEDELJA

To je za normalne ljudi dan počitka, vendar pa naš ata pravi, da mama tega ljudskega običaja prav nič ne spoštuje, ker ga tudi ta dan krega in zmerja, da je hudo. Nepoučeni bi seveda menili, da to na nas uboge otročičke nevzgojno vpliva, toda le pogum, mi se ne damo. Če nas ne pokvarijo filmi, ki jih s sosedovim Jožkotom gledava v Slogi in v drugih kinotih, potem nas tudi kaj drugega ne more. Je pa s temi kinoti en velik špas, saj gredo nam, neuki mladini, sedaj v časopisju veliko bolj na roke kot nekdaj in smo jim zato jako hvaležni. Duš, če tam v kino sporedu piše: ameriško-italijansko-španska koprodukcija »Sest strelav ob petih zjutraj«, kako naj pa midva z Jožkotom veva, ali se ga splača pogledati ali ne. Nikjer ne piše, koliko je zaklanih, ali je kaj nagih tovarišic in če kaj grdo govorijo v filmu, to pa je potem za gledalca zapleteno in nevzgojno, ker morajo v kino kar tako, na blef. Ampak sedaj je drugače. Jožko, ki ima očeta obrtnika in je tudi sam bolj brihten od mene, ki me tovarišica v šoli vedno sprašuje, če sem v mladih letih veliko na beton padal, no, Jožko sedaj vzame v roke časopis in prebere, pri katerih kinotih piše, da so mladini neprimerni. Rečem vam, človek mora imeti bogate življenjske izkušnje, sicer ga življenje tepe in midva sedaj že veva, da je tak pripis pod filmom jako zanesljiva zadeva. Včasih pred ogledom filma nastopi kakšna finančna težavica, toda midva z Jožkotom stvar že obvladava in se postaviva ob blagajno. Vsakogar milo pogledava in mu izraziva željo po enem dinarju, potem pa, ko se nabere, kupiva karte in se zrineva v kino. Samo moram se pritožiti, da je zadnje čase pred blagajnami prav živalska konkurenca, saj prihajajo tudi gimnazijski bizgenci ter nama odžirajo kruh. To res ni lepo od njih, včasih se resno sprašujem, kje so njihovi starši, da jim dovolijo to početje...

PONEDELJEK

Danes zjutraj je naš ata preslišal mamo, mama pa je preslišala budilko in tako je naneslo, da je naš glavar družine kratkomalo zamudil službo. Potem je bilo divje tekanje sem, tekanje tja, iskanje kravate, srajce in še vedno je kazalo, da se bo očetov šef spet malce poveselel, ko je mama spet enkrat prišla na odrešujočo misel: da bi se pač tokrat peljal v službo z avtom. Veste, odkar sô bencinu dvignili ceno, se peljemo z našo kripo le enkrat na mesec k teti po krompir in druge koristne reči. V prvih urah navdušenja je ata celo izjavil, da bodo imele komisije za ugotavljanje premoženja gotovo sedaj lažje delo, saj se bodo kar lepo postavile ob cesto in zapisovale vsakogar, ki se bo pripeljal z avtom, ga pobarale, kje je dobil denar za tako drag bencin in ga tudi drugače obdelale. No, pa je gužve po cestah še vedno preveč, samo naš ata sedaj zjutraj brzi v tovarno peš in si je na ta način pridobil že obilo kondicije. To mu sicer ne škodi, težave dela kvečjemu naši mami, ker ji sedaj vedno uide izpod valjarja, kadar se ponoči vrača v njeno ljubeče naročje. Takrat se mi ata vedno smili in sklenil sem, da se sploh ne bom oženil. Tudi Jožko pravi, da se ne bo, ker noče, da bi postal copata. Jaz sem vprašal ata, kaj to pomeni: biti copata pa mi ni hotel povedati ampak je samo rekel, da bo že še prišel čas moške emancipacije.